

Dag Daniš: Je neuveriteľné, ako hlboko sme spadli

- CZ24 News | 3. března 2022

SLOVENSKO: Po voľbách sme tu mali eufóriu z pádu Smeru a boja proti zločinu. Dnes tu máme davovú hystériu a vypínanie médií z vôle bezpečnostných služieb.

Tento text k dvom rokom „očisty a ozdravovania Slovenska“ by vlastne nemal byť komentár, ale správa o stave slovenskej spoločnosti. A predniesť by ju mal niekto iný ako bezvýznamný novinár.

Keď si porovnáme, kam sme sa ako spoločnosť dostali za dva roky, mali by sme byť v šoku. A nie, nie je za tým ani Matovič, ani Fico. Príčiny sú oveľa širšie a hlbšie.

Krátko po voľbách sme sa tešili na koniec prehnitej vlády Smeru a začiatok boja proti korupcii a zločinu. Očakávali sme očistu štátu a návrat k elementárnej spravodlivosti.

Krátko nato sa to však zvrhlo. Išlo to rýchlo. A dospeli sme do prízemného stavu, nad ktorým raz budú historici nechápavo krútiť hlavou.

Zmeny pritom neboli len politické. Zásah bol prudší, postihol celú spoločnosť. A nielen slovenskú. Vidíme to aj vo svete, od Nového Zélandu cez Ameriku po Európu.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

Na začiatku, v marci 2020, autority a médiá masívne šírili strach z pandémie. Inštitút zdravotnej politiky vydal prognózu, podľa ktorej mali nemocnice v priebehu pár týždňov zatažiť desiatky tisíc infikovaných.

Nasledovali rozsiahle bezpečnostné opatrenia, ktoré preformátovali slobodnú západnú (aj slovenskú) spoločnosť na nepoznanie.

Pristúpili sme na zmeny ústavy, ústavného zákona o bezpečnosti štátu, núdzový stav, osekávanie základných práv. Pristúpili sme na vynucovanie plošného očkovania novými látkami, ktoré sa skúmali len pár mesiacov. Pristúpili sme na cenzurovanie kritických lekárov a vedcov. Pristúpili sme na obmedzenia pohybu, potupné priepustky na slobodu a na likvidáciu tisícov domácich živností a malých podnikov. Kto protestoval proti neprimeraným opatreniam (pendleri, ľudia z gasta), ten bol paušálne odsúdený ako dezolát. Proti protestujúcim sa nasadili policajné sily so samopalmi a psami.

Nakoniec sme pristúpili aj na ponižujúci segregačný režim pre každého, kto odmietol „dobrovoľné očkovanie“. Arogantný prístup a neslušnosť k neočkovaným ukázal nielen štát, ale aj médiá a veľká časť spoločnosti (česť všetkým výnimkám).

Popritom sa aj authority, aj médiá, aj verejnosť zradikalizovali. Na hranicu príčetnosti. A z oboch koncov „polemiky“.

Na konci januára, na vrchole novej epidemickej vlny, prišlo politické rozhodnutie, že s pandemickou kampanou sa končí. Spojené štáty a ďalšie západné krajiny oznámili plán na úplné uvoľnenie tlaku – a zrušenie všetkých pandemických opatrení.

Pandémia sa vypla. Zmizla z éteru. Ak by si niekto dal námahu vyhľadať aktuálny stav, dozvedel by sa, že podiel infikovaných neočkovaných je 52 percent pri PCR testoch a 49 percent pri Ag testoch. Podiely medzi hospitalizovanými sa tiež vyrovnávajú. Väčšina ľudí sa o tom nedozvie. Pandémia je predsa už mesiac offline.

Namiesto uvoľnenia však prišla hrozba vojny v Európe. A hneď nato aj vojna. Rusko napadlo Ukrajinu. A po siláckych rečiach Britov o potrebe odstrániť Putina aktivovalo jadrovú triádu.

Svet je v ďalšom šoku a v novom kole hystérie.

Následky sú opäť pre spoločnosť degeneratívne. Vlna zúrivého pohoršenia, prepálených emócií a agresívnych postojov je síce v takejto situácii prirodzená, no určite nie dlhodobá správna a zdravá.

Verejný priestor je do veľkej miery zjednotený za Ukrajinou ako obeťou útoku, čo je správne. No zároveň je aj nabitý negatívnymi vášňami a radikalizmom, ktorému chýba triezvy analytický rozmer. A domýšľanie možných následkov.

Ak niekto odmieta emotívnu a zradikalizovanú cestu a volá po racionalite, umiernenosti a hľadaní riešení, okamžite je z oboch strán oplúvaný ako zradca.

Spoločnosť je pretlakovaná hnevom a bojovými náladami. Kto sa nepridáva a odmieta jednostrannú čierno-bielu optiku, je vnútorný nepriateľ. Hrozba.

Európe sa to nestalo po prvýkrát.

Podobný výbušný náboj v sebe niesla aj v minulosti. Napríklad v roku 1914.

Po ruskej agresii je vojnové nastavenie štátu a spoločnosti pochopiteľné. Náš sused krváca a nad našimi hlavami sú aktivované jadrové zbrane. Sloboda musí – už opäť – ustúpiť bezpečnosti a disciplíne.

Problémom však je – už opäť – otázka primeranosti. Práva. A zlučiteľnosti týchto drastických zmien so slobodnou otvorenou spoločnosťou.

Cenzurovaní a vypínaní už nie sú len jednotlivci, ale celé médiá. Áno, len tie alternatívne a označené ako konšpiračné... No aj pri nich predsa musí platiť právo.

Vypínať médiá z vôle bezpečnostných služieb štátu (NBÚ) a bez možnosti odvolania je mimoriadne nebezpečný zásah do slobody slova a vydavateľskej činnosti.

Vláda tvrdí, že štát by mal mať páky na zásah proti médiám, ktoré slúžia cudzej moci a ohrozujú mier. To sedí. No pravidlá by mali byť nastavené tak, aby sa nedali ľahko zneužiť. A aby sa raz neobrátili proti nám.

Zákon a procedúra, podľa ktorej môžu bezpečnostné služby odstaviť weby, sa dá použiť proti ktorémukolvek médiu, ktoré malo podporu zo zahraničia a ktoré šíri zahraničnú propagandu (nielen

tú ruskú).

Ak si podobnú zbraň nájde na stole aj nová vláda s novým vedením NBÚ, bude môcť stínať ktorúkoľvek stránku...

Navyše, robíme tým vlastne niečo veľmi podobné tomu, čo vyčítame Číne alebo Rusku. V Európe sa vypínajú ruské médiá. A spolu s nimi aj tie, ktoré sú označené ako proruské. Následok: ak je niekto zvedavý na informácie a argumenty z druhej strany, dostane sa k nim len ťažko alebo vôbec.

To, k čomu máme nakročené, sa volá informačná klietka. A komsomolský štýl mediálnej spartakiády.

Ak k pákam bezpečnostných služieb na médiá prirátame rozsiahle právomoci pre authority, prax vynucovania poslušnosti, priepustky a zásahy do najzákladnejších práv, zistíme, že éra slobodnej a suverénnej spoločnosti narazila. Už v roku 2020. A odvtedy sa to zhoršuje.

Slovensko a Európa za dva roky prešli rozsiahlymi zmenami, ktoré nás stiahli hlboko pod úroveň 20. storočia. Intelektuálne, politicky aj morálne.

Medziludské vzťahy dusí zákopová táborovosť „našich ľudí a vašich ľudí“, agresivita, nepriateľstvo, zlosť z tých druhých. Rozsekáva to pracoviská, staré priateľstvá, rodiny... Priestor pre toleranciu, nadhľad a otvorenosť sa zúfalo zužuje. Ako v kotle, ktorý prešiel bodom varu. A pod ktorým sa ešte viac prikladá.

Hovorí sa, že v krízových časoch spoločnosť preukáže buď to najhoršie, alebo to najlepšie, čo v nej je (a o čom ani nevedela, že to v nej je).

Držme si palce, aby sme v sebe mobilizovali a videli viac z toho druhého.

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

AUTOR: Dag Daniš

[ZDROJ](#)